

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

til, at Producenterne af disse Varer — i dette Tilfælde Smør og Flæsk — nu selv overtager Ansvaret for Vilkaarene for deres Produktion. Men naturligvis er der meget i den nuværende Situation, der er uklart, og derfor har vi ogsaa fra Regeringens Side ment, at vi ikke paa nuværende Tidspunkt kunde fremsætte et Forslag, der rakte længere end til Udgangen af dette Aar, saaledes som det er fastsat i Lovforslaget.

Lovforslaget er som sagt vedtaget i Folketinget, og jeg vil gerne anbefale det til det høje Landstings hurtige og velvillige Behandling.

Kr. Johansen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at Forholdene var usikre med Hensyn til Fremtiden, og det kan jeg i høj Grad give Ministeren Ret i. Jeg havde derfor ogsaa hellere set, at man med visse Ændringer, som kunde være nødvendige, havde forlænget de hidtil gældende Love i de 3 Maaneder, der her er Tale om. Det har man imidlertid ikke villet, saa det maa vi se bort fra.

Dersom der ikke opnaas nogen Overenskomst med England — og det er baade beklageligt og betænkeligt, om det ikke lykkes —, maa vi sælge hele vor Produktion til de saakaldte Tredielande. Jeg forstaar udmærket godt, at der er visse Ønsker om, at vi i hvert Fald i saa høj Grad som muligt maa have Lov at handle med disse Tredielande. Der kan, efter hvad man hører, opnaas forholdsvis gode Priser — jeg har hørt Tilbud paa f. Eks. 6 Kr. 50 Øre pr. kg Smør —, men selv om der maaske kan opnaas endda ret høje Priser fra visse Lande, er der den Betænkelighed derved, at Betingelsen i høj Grad vil være, at vi ogsaa skal foretage visse Indkøb i disse Tredielande, og foretage Indkøbene til Priser, som i høj Grad bliver bestemt af, hvad vi vil kunne opnaa for det, vi sælger der. Her er Mulighed for en Udvikling, som kan blive betænkelig, og som mit Parti i hvert Fald er betænkelig ved. Vi frygter for, at den Maade, man her kommer til at handle paa, efterhaanden vil føre ud i en rivende Inflation. En saadan Inflation vil ikke være til Glæde for ret mange — den kan maaske være det for enkelte. Jeg vil gerne understrege, at den navnlig ikke kan være til nogen Glæde for det mindre Landbrug, som i høj Grad vil komme til at mærke Følgerne deraf.

Forholdet for vort Vedkommende er da, at vi er betænkelige ved det foreliggende Lovforslag. Vi kan ikke overskue Konse-

kvenserne af den Lovgivning, man her vil ind paa, og derfor vil vi ikke have noget Medansvar for Lovforslagets Gennemførelse.

Bjerg: Det foreliggende Lovforslag om Ydelse af Statstilskud til Forbrugerpriseres Nedsættelse for Smør og Flæsk maa betragtes ud fra det Synspunkt, at en Stigning i Leveomkostningerne vil have en meget uheldig Virkning paa Forholdene herhjemme. Den vil for det første medføre en Stigning af Pristallet, og derigennem vil den indvirke paa Omkostningsniveauet baade for den Produktion, som bruges herhjemme, og for den, som eksporteres. Nu kan man godt sige, at det var rimeligt, at velhavende Forbrugere herhjemme betalte den Pris, som Varerne kan udbringes til andetsteds, og der har vist ogsaa været Tale om at indføre et Rabatsystem, eventuelt bestemt af Sygekassegrænsen.

Det viste sig imidlertid ved nærmere Undersøgelse af dette Spørgsmaal, at den Fordel, som kunde opnaas derved, vilde borteliminere, fordi Omkostningerne ved at sætte et saadant Skel i Befolkningen vilde blive saa store, at der ikke blev nogen Fortjeneste derved. Derfor er det blevet ved dette, at der ydes et Tilskud, som kommer alle her i vort Land til gode. Der er ogsaa et socialt Hensyn at tage, idet en hel Del af Befolkningen ikke er, om jeg saa maa sige, pristalsreguleret. Der er mange Mennesker, som ikke vil faa nogen Fordel af Pristallets Stigning; ikke mindst de, der lever af en lille Kapital, og som har haft meget trange Kaar under Krigen, vil komme til at lide betydeligt under en Stigning af Leveomkostningerne. Udgifterne ved denne sociale Foranstaltning vil nu, som rimeligt er, blive lagt over paa Samfundet; Staten skal betale Tilskuddet.

Jeg haaber, at denne Linie, saafremt vi fremtidig skal have den Slags Tilskud, maa blive ført videre. Jeg tænker her særlig paa den sidst vedtagne Kornlov. Jeg paapegede ved dens Vedtagelse, at det var ganske urimeligt, at et enkelt Erhverv skulde bære saa stor en Part af Byrderne ved Nedsættelsen af Levnedsmiddelpriserne. De Priser, vi afleverer Korn til, har ikke noget med Maksimalpriser at gøre. Det var dengang og er stadig ganske urimeligt, at Landbruget skal aflevere sit gode Korn og købe Affaldet tilbage til en ganske betydelig Pris. Vi giver betydelig mere for Klid og Skalmel o. s. v., end vi faar for det gode Korn. Samtlige Partier proklamerede højtideligt engang, at Erhvervsmulighederne skulde være lige for alle Erhverv. Deri